

Prepozyt* tyczyński ów, człowiek z Czech rodem,
związał się z Branickich przepotężnym rodem.

Sekretarz Jana Klemensa Branickiego**,
zarządzał Tyczynem stąd, w imieniu jego.
Skręć w prawo w Sadową. Naprzeciw 10-ki
chodniczek zaprasza w nadrzeczne zakątki.

Za mostkiem na prawo, kościół jest już blisko!
Z epoki baroku jest tu niemal wszystko:
plebania po lewej, wikarówka przy nim
i większość kościoła świętej Katarzyny.

Wnętrze jest wspaniałe! Cała przebudowa
to dzieło hetmana – Branicki fundował.
W lewo od fasady krzyż, strażnik pamięci:
„_ _ _ _ _ nie można rozstrzelać”. A poświęcić?

Przejdź przez bramę, ogród, wyjdiesz z drugiej strony,
wrócisz do krzyżówki, gdzie orłem zwieńczony
stoi Pomnik Czynu Patriotycznego.
Drugą datę od góry widzisz? Nic trudnego: _ _ _ _ _

Był to koniec lipca, gdy Armia Krajowa
wyzwoliła Tyczyn, a wróg rejterował.
W lewo od pomnika biegnie długa prosta,
dawny trakt węgierski. Pomnik w tyle zostaw.

Wśród grobów strzelista Wodzikich kaplica
nieba chce osiągnąć, z jej tyłu – tablica.
Na niej Ludwik uczcił _ _ _ _ _ , matkę,
stracił ją w dzieciństwie, gdy był siedmiolatkiem.

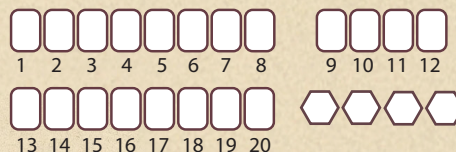
Styl neogotycki. A cmentarz założył
przyjaciół Ludwika, tyczyński prepozyt
Leopold Olcynier, wykształcony człowiek,
członek Towarzystwa Sztuk Pięknych w Krakowie.

Wróć węgierskim traktem, prosto aż na rynek!
Zajrzyj za róg z prawej, wnet poznasz przyczynę.
Tu, w _ _ _ _ _ i Gminnej Bibliotece Publicznej,
zbiory papierowe i elektroniczne

są na miarę czasów, a księgozbiór rośnie
już od lat czterdziestych. Skarb odkryj radośnie!
Te z zagadek liczby dodaj. Tęga mina?
Sprawdź, czy kod zadziała, Odkrywco Tyczyna!

* prepozyt – przewodniczący kapituły kanoników
** hetman wielki koronny, trzeci najbogatszy człowiek w Rzeczypospolitej

Hasło questu:

Miejsce na skarb:

Masz już skarb? Graj dalej!

Wejdź na www.questy.org.pl:

- załóż konto i dodaj do niego ten quest
- korzystaj z ponad 1100 questów w Polsce
- zdobywaj odznaki questowe
- [f](#) [i](#) [a](#) [t](#) @questywyprawyodkrywcow
- pobierz aplikację z questami tutaj =>

Autorzy koncepcji questu:

Uczestnicy warsztatów tworzenia questu w Tyczynie

Opracowanie questu i projekt graf. ulotki:

Krzysztof Florys, Adam Jarzębski, Izabela Groborz

Opiekun questu:

Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Tyczynie

tel. (17) 22-19-410

e-mail: biblioteka@tyczyn-biblioteka.pl

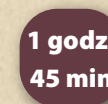
Fundacja Mapa Pasji

Dofinansowano ze środków Muzeum Historii Polski w Warszawie
w ramach programu „Patriotyzm Jutra”

Co nęci, kto słynie w wiekowym Tyczynie?

Tematyka:

Spacer przez wieki historii Tyczyna, miasta o średniowiecznym rodowdzie, z kompleksem pałacowo-parkowym, barokową świątynią i innymi skarbami jego bogatej przeszłości.

Gdzie to jest:

Tyczyn leży w województwie podkarpackim, bezpośrednio graniczy z Rzeszowem. Jest siedzibą gminy miejsko-wiejskiej Tyczyn.

Jak grać:

Quest jest zawsze dostępną grą terenową. Wystarczy uważnie czytać wierszowane wskazówki, rozwiązywać zagadki, by otrzymać końcowe hasło do skarbu – pamiątkowej pieczęci.

Początek wyprawy:

Przy starej studni na Rynku Miejskim w Tyczynie. GPS: 49.963001, 22.033961

W średniowieczu Tyczyn dzieje swe zaczyna od królewskiej lokacji miasta *Tyczczina*. Król Kazimierz Wielki prawa miejskie nadał, Bartold Tycznier zasadzący był, ludzi sprowadzał.

Od niego jest nazwa. A wieki świetności przypadły na czasy, gdy tyczyńskie włości były w rękach rodu Pileckich, za których napływały dobra i różne kultury.

Polaków, Rusinów miasto przyciągało, jarmarki słynęły, zwłaszcza w Boże Ciało, i kupcy żydowscy też byli tu liczni... Z tych czasów przetrwał układ urbanistyczny.

Znajdź ten znak na pompie: +O+ Ile jest ich na niej? Teraz się rozejrzyj. Następne zadanie: Ktoś tu gra na skrzypkach, tak jak on drewnianych, za nim jaśniejące secesyjne ściany.

Gdzie muzykant drugi, tam ów dom wspomina poetę i posła, z Tyczyna.

Dom go nie pamięta, zna wiek osiemnasty, a mieścił magistrat, stąd rządzono miastem.

Coraz więcej Żydów przy rynku mieszkało, dom obok na strychu ma do dziś przetrwała kuczkę zabytkową, jedyną w regionie. Do tyłu się odwracasz i w zieleni toniesz!

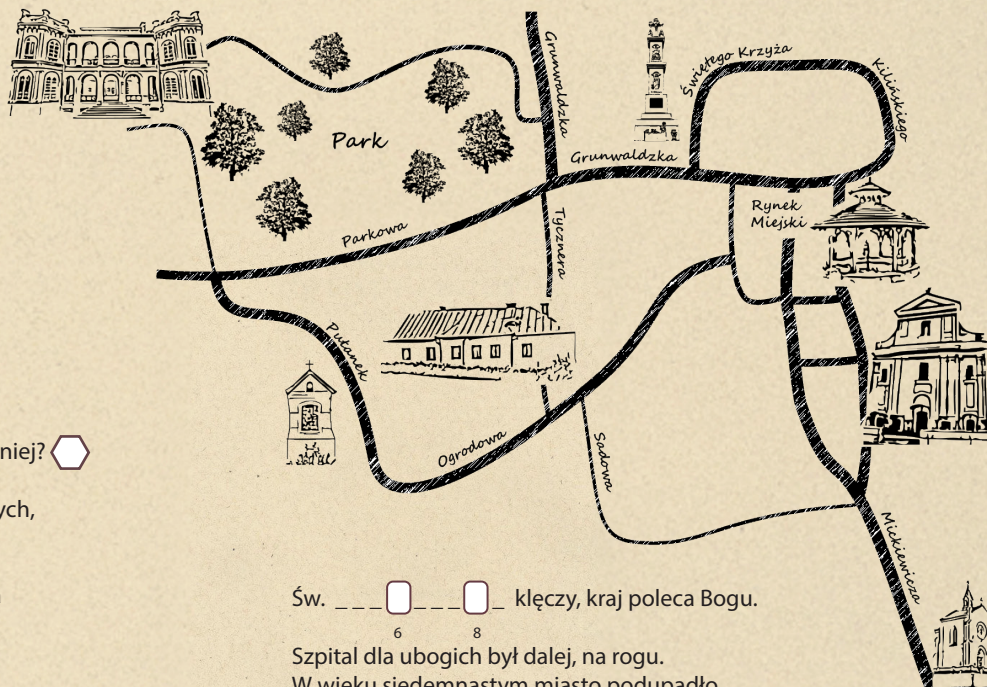
Przejdź na wskroś, pod pomnik, ten po lewej stronie, orzeł pod Maryją przysiadł na koronie w lat od chwili, gdy rycerskie poczty zgromiły Krzyżaków. Chodź, poszukasz poczty.

W lewo w Kilińskiego, przejdź przed jej fasadą, i znów w lewo, przyjrzyj się przeszłości śladom, bo Maria Dąbrowska w owym domu z gankiem odwiedzała brata, tu znalazł wybrankę.

Na zakręcie stoi sądu gmach wspaniały, freski i podłogi wewnątrz się ostały. Z końcem Wielkiej Wojny c.k. dezenterzy zniszczyli tu wnętrza i akta, uwierzysz?

Pilastry* między oknami piętra policzysz: Idź w górę (nie z powrotem!) z prawej wzdłuż ulicy. Za przedszkolem krzyż znajdź, pamiątkę kościoła św.   . Krzyż obejdź dookoła.

* pilaster – płaska kolumna dekorująca ścianę

Św.   klęczy, kraj poleca Bogu.

Szpital dla ubogich był dalej, na rogu. W wieku siedemnastym miasto podupało, wiele plag, najazdów wszak na Tyczyn spadło:

Napaści Tatarów, Szwedów, nawet diabła, tego łańcuckiego, czyli Stadnickiego. Szpital był palony, stawiany od nowa, tak jak kościół, szpital jednak się zachował.

Skręć w prawo. Kapliczkę zabytkową miniesz, Stoi w miejscu starszej. Z czego miejsce słynie? Przy poprzedniej lud napadli huzarzy, za powstańców styczniowych modlić się ważył.

Osiem lat po powstaniu już tę lud odślaniał, fundował Wodzicki, weteran powstania. Św. Jan Nepomucen dostał ją w podarku. Skręć w prawo z ulicą, znajdź bramę do parku.

Przy planie skręć w prawo, z lewej jest dąb-pomnik, znajdź tabliczkę dalej. Mogliby potomni   historii słuchać w liści szumie owych drzew parkowych – niech słucha, kto umie.

Następna tabliczka: Z historii Tyczyna. Niejedna o miasto walczyła rodzina, Branicki z   o Tyczyn się wadził i zajął go zbrojnie, aż Sejm nad tym radził.

Dojdiesz do alei głównej, zmierzaj w prawo. Zaraz ujrzyś pałac cieszący się sławą. Po drodze tabliczka, poświęć jej pół chwili. Kiedy to Wodzicki dom swój ukończył? r.

Podejdź do pałacu i wspomnij Ludwika: powstańca, jak wiesz już, a potem „Stańczyka”*, marszałka Sejmu Krajowego et cetera**... Przy wejściu tablica jest o bohaterach.

Kilkunastu mieszczan walczyło orężnie i dwóch   synów. Ludwik bił się mężnie

w tym zrywie straceńców, został porucznikiem, emigrantem, potem mądrym politykiem.

Na gruźlicę zmarli mu obaj synowie, on na serce wkrótce potem – odszedł człowiek wielce zasłużony dla miasta Tyczyna. Obejdź pałac. Z tyłu: pawilon, oficyna.

Wodzicki dał miastu także młyn parowy. Zostawił dwie córki, właścicielem nowym został więc Radziwiłł, a po nim Uznański, na nim się w Tyczynie skończył okres „pański”.

Przy ogrodzie włoskim jest ładna makieta, a na niej ulica   – zaleta,

bo wiesz, co masz przeciąć. Więc alejką prawą i po chwili lewą. Jest ulica? Brawo!

Przetnij ją, idź prosto w ulicę Pułanek, z lewej cmentarz żydowski w ziemi obiecanej. Przed wojną co czwarty był Żydem w Tyczynie (28%), większość z nich zginęła, lecz pamięć nie zginie.

Niemcy ich zabrali do getta w Rzeszowie, potem do obozów... A dalej opowieść wiedzie pod kapliczkę (XVIII w.), w niej święty Antoni, patron rzeczy oraz ludzi zaginionych.

Obok szkoła, na niej mural Andrejkowa, dziewczę tu z otwartą   namalował.

Skręć w lewo, by za ogródkiem zabawowym zauważyć dworek biały, modrzewiowy.

W osiemnastym wieku został zbudowany, wciąż jest dworkiem księdza Betańskiego zwany.

* „Stańczycy” – stronnictwo polityczne w Galicji
** et cetera (łac.) – i tak dalej